

A Fővárosi Ítéltábla dr. Stiptáné dr. Csontos Mária ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Bányai Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen biztosítási szolgáltatás teljesítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. december 4-én kelt 4.G.40.289/2011/42. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezett rendelkezését azzal hagyja helyben, hogy a tőkeösszeg után a késedelmi kamat mértéke 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értéke.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000,- (Ötvenezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes 2009. június 16-án megbízási szerződést kötött K. P. megbízottal, ügynöki tevékenység, a felperes által gyártott alkoholmentes és szeszes ital termékek területi képviselője, értékesítése ellátására. A megbízottnak üzletkötőként Budapest, Pest Megye és Nógrád Megye területén kellett eljárnia, feladata volt vendéglátó egységek, szálláshelyek és kiskereskedelmi üzletek rendszeres látogatása, az üzletvezetőkkel való kapcsolattartás, a termékek bemutatása, a rendelések felvétele, valamint szerződéskötés, amelynek ellenében alapdíj és a forgalomhoz igazodó jutalék illette meg. A megbízottal szembeni elvárásként kikötésre került az első hat hónapra vonatkozó, fokozatosan növekvő nettó forgalmi eredmény is.

A megbízási szerződés teljesítése érdekében a felperes a megbízottja rendelkezésére bocsátotta a tulajdonát képező ... forgalmi rendszámú, ... típusú kistehergépjárművet, amelyre 2009. június 13-i kezdő időponttal CASCO vagyonbiztosítási, valamint szállítmánybiztosítási szerződést kötött az alperessel.

A vagyonbiztosításra az alperesnek a Járművek CASCO biztosításának különös

feltételei (JCKF9) megnevezésű szabályzata vonatkozott, a 425., 431., 432. záradékkal. A felperes gépjármű lopás esetén 10 %-os önrész terhelte. A biztosítási feltételek I/1.2. pontja szerint totálkár az, ha a gépjárművet ellopták és a biztosítási szolgáltatás esedékességéig nem került meg. Az I/1.3. pont szerint totálkár esetén az első forgalomba állítástól számított 13. hónap első napjától a biztosító a káridőponti forgalmi értéket téríti meg, figyelembe véve az esetleges előzménykárokat (értékcsökkentés). A káridőponti forgalmi érték a káresemény időpontjában Magyarországon használt és azonos típusú, korú, műszaki állapotú és használati jellegű gépjármű forintban kifejezett forgalmi értéke, amely nem lehet magasabb az aktuális magyarországi EUROTAX árkatológus használt gépjárművekre - a katalógusban definiált módosító tényezők figyelembe vételével - megállapított áránál.

A 7. fejezet I. pontja kimondta, hogy a biztosító szolgáltatása a szükséges iratok és bizonyítékok, valamint a fedezetigazolás benyújtása utáni 15. napon esedékes; lopás vagy rablás esetén a nyomozást felfüggesztő határozat benyújtása is szükséges.

A 11. fejezet 1. pontja úgy szövelt, hogy a biztosító egészben vagy részben mentesül a fizetési kötelezettsége alól, amennyiben bizonyítja, hogy a kárt a biztosított, illetve a szerződő fél, a velük közös háztartásban élő hozzátartozójuk, a biztosított gépjárművének üzemeltetésében közreműködő alkalmazottjai, illetőleg megbízottjai, tagjai vagy szervei jogellenesen, szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozták. Ugyanezzel a jogkövetkezménnyel jár, ha a fenti személyek a tőlük elvárható kármegelőzési és kárenyhítési kötelezettségüket ugyanilyen módon elmulasztották.

A 452. számú záradék értelmében a biztosító nem érvényesít az alkatrészek és a fényezés költségeiből az elhasználódás fokának megfelelő levonást, értékemelkedést, kivéve azon alkatrészeket, amelyek korábbi sérülésének javítása szakszerűtlen volt, avagy a javítást nem végezték el.

A szállítmánybiztosítási szerződés a tehergépjárművel folytatott áruszállítás esetére alapfedezetre, lopásra, részlopásra, rablásra, töréskárra szövelt, 1.500.000,- Ft biztosítási összeg kikötésével.

A tehergépjárművekkel folytatott áruszállítások biztosításának különös feltételei 1. pontja szerint az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a biztosított saját tulajdonában lévő vagyontárgyai saját szállítóeszközzel történő, belföldi viszonylatú szállításai közben bekövetkezett, annak rendes folyamatával összefüggő véletlen és balesetszerű árukárokat megtéríti. A 3. pont értelmében szünetelt a biztosítás a szállítás ideje alatti várakozási idő alatt, arra az időtartamra, amely alatt a szállító jármű - a szállítással nem közvetlenül összefüggő tevékenység végzése céljából - őrizetlenül marad.

K. P.-nek az ügynöki megbízási szerződés alapján kifejtett tevékenységét E. T. felperesi alkalmazott rendszeres ellenőrizte. A 2009. november 4-i ellenőrzés a megbízottnál leltártöbbletet és -hiányt is feltárt, a nem megfelelően vezetett terméknyilvántartás miatt.

Mivel a felperes megbízottja nem tudta teljesíteni a szerződésben kikötött forgalmi elvárást, a felperes 2009. november 9-én a jogviszonyukat megszüntette, és felszólította K. P.-t, hogy 2009. november 11-ig számoljon el, az általa használt tehergépjárművet és a felperes áruit adja át. A felmondás indokául szolgált - az

írásbeli nyilatkozatban rögzített elégtelen forgalmi adatokon túl - a 2009. november 4-i leltáreltérés is.

K. P. 2009. november 10-én azzal az indokkal kérte elhalasztani a gépjármű-átadás, az elszámolás határidejét, hogy még kifejti a tevékenységét, be kell szállítania a korábban kihelyezett termékeket. A felperes - **E. T.** alkalmazott útján - a kérést elfogadta, és 2009. november 17-re módosította az elszámolás időpontját.

K. P. 2009. november 13-én piackutatás céljából ...-on tartózkodott, amikor a felperes tulajdonát képező tehergépjárművet, a benne lévő áruval együtt egy áruház melletti parkolóban állította le. A piactér közelében lévő négy kereskedelmi egység látogatását követően 18.30 óra körüli időpontban **B. I.** nevű ismerőseivel találkozott, majd 20 óra körül észlelte, hogy a gépjárművet ismeretlen személy időközben eltulajdonította. **K. P.** a rendőrségen feljelentést tett és a felperes felé is jelezte a tehergépjármű eltulajdonítását.

A feljelentés folytán indult nyomozást a ...i Rendőrkapitányság a 1240/471-39/2009/bü. számú határozatával felfüggesztette, mivel az elkövető kiléte nem volt megállapítható.

A felperes a biztosított gépjármű és az abban levő áru eltulajdonítása miatti igényét az alperesnél bejelentette a biztosítási szerződések alapján, azonban az alperes vitatta a biztosítási esemény megtörténtét, a biztosítási feltételek szerinti teljesítési kötelezettsége beálltát, és a teljesítéstől elzárkózott.

A felperes a 2010. július 6-án benyújtott keresetében a Ptk. 536. § (1) bekezdése, 553. § (1) bekezdése alapján 5.460.000,- Ft tőke és annak 2010. június 15-től kezdődő, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdés szerinti késedelmi kamata megfizetésében kérte az alperes marasztalását, a felek között létrejött vagyon- és szállítmánybiztosítási szerződések alapján. Keresetét az elsőfokú eljárás során leszállította, és a gépkocsi értékének nettó összegét vette alapul.

Arra hivatkozott, hogy a **K. P.**rel 2009. június 16-án kötött ügynöki tevékenység ellátására szóló megbízási szerződésre figyelemmel, mind a munkavégzéshez szükséges teherautót, mind pedig az árukészletet biztosította, az alperes a 2009. június 13-i kezdő időponttal létrejött CASCO biztosítási és szállítmánybiztosítási szerződések alapján a 2009. november 13-án bekövetkezett lopáskár biztosítási esemény tekintetében helytállni köteles. Elfogadta a perben, hogy a CASCO biztosítási szerződés tekintetében a gépjármű nettó értéke volt az irányadó, amely álláspontja szerint 3.039.789,- Ft volt. Utalt arra, hogy az alperes a CASCO biztosítás szerint avulásmentes térítést vállalt, a felperest terhelő önrész 10% volt.

A szállítmánybiztosítási szerződésre alapítva - az eltulajdonított gépjárműben maradt 4.000.000,- Ft értékű árukészlet alapján - az alperes által vállalt biztosítási összegben 1.500.000,- Ft-ra támasztott igényt. Állította, hogy a biztosítási esemény bekövetkezett, a gépjárművel belföldi áruszállítást végeztek, leltárhiány a megbízottnál nem volt. A 2009. november 4-i ellenőrzés nem csupán hiányt, hanem többletet is feltárt, amelynek oka az volt, hogy a megbízott tévesen jelölte meg az eladott mennyiségeket, illetve az egyes termékek nevét is felcserélte, valamint a kiszámlázási formát sem jól tüntette fel. A 2009. november 9-i felmondás alapjául az szolgált, hogy a megbízott nem teljesítette a szerződésben kikötött értékesítési mennyiséget.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A CASCO biztosítási szerződésre alapított követeléssel szemben elsődlegesen a biztosítási esemény hiányára hivatkozott, másodsorban pedig a biztosítási feltételek és a Ptk. 556. § (1)-(3) bekezdései alapján a felperest terhelő kármegelőzési kötelezettség elmulasztása miatt a mentesülésére. Előadta, hogy mivel a felperes a biztosított vagyontárgyak őrzésével megbízott személynél 2009. november 4-én leltárhiányt tárt fel, de amiatt csak 2009. november 9-én mondta fel a szerződést, a biztosított vagyontárgyak haladéktalan visszavétele érdekében nem intézkedett, mindez a biztosítási szerződés vonatkozásában súlyosan gondatlan magatartásnak minősül a kármegelőzési kötelezettség körében.

A keresetösszege 2.073.120,- Ft-ot meghaladóan tette vitássá. Levezette, hogy a biztosítási feltételekre, a felperes áfa-visszaigénylési jogára, a biztosított jármű 2.370.000,- Ft-os nettó káridőponti értékére, a 10 %-os önrészre és a Ptk. 546. § (1) bekezdése szerint fizetendő 59.880,- Ft díjhátralékra figyelemmel, a kereset csak a megjelölt összegben alapos.

A szállítmánybiztosítási szerződésre alapított kereseti igénnyel szemben arra hivatkozott, hogy nem teljesült a biztosítás különös feltételeinek 1. pontjában foglalt azon kikötés, hogy a biztosítási esemény belföldi viszonylatú szállítás közben, annak rendes folyamatával összefüggésben történt. Hivatkozott a biztosítási feltételek 3. pontja szerint a biztosítás szünetelésére, továbbá a felperest terhelő kármegelőzési kötelezettség elmulasztása miatt az alperes mentesülésére is. Összege 1.350.000,- Ft-ot meghaladóan vitatta a keresetet.

Állította azt is, hogy a keresetben alkalmazni kért Ptk. 301/A. § szerinti kamatmérték nem alkalmazható, a felek közti kereskedelmi ügylet hiányában.

Az elsőfokú bíróság a 2012. december 4-én kelt 4.G.40.289/2011/42. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.144.760,- Ft tőkét és az után 2010. június 15-től a kifizetés napjáig, minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt kamatát, valamint 43.541,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozata indokolásában a Ptk. 198. § (1) bekezdésére, 536. § (1) bekezdésére, 553. § (1) bekezdésére, 555. § (1) bekezdésére és a 298. §-ára hivatkozással rögzítette, hogy a CASCO vagyonbiztosítási szerződésre alapított kereseti igény tekintetében a felperesre hárult a biztosítási esemény bekövetkezésének és a követelése összege igazolásának bizonyítása, az alperesre pedig a mentesüléshez vezető okok bizonyítási kötelezettsége.

Az elsőfokú bíróság K. P., B. I. tanúvallomása, a rendőrségi iratok, a napi piaci információk nyomtatványadatai alapján megállapította, hogy a felperes megbízottja 2009. november 13-án ...on tartózkodott, ott - az általa kitöltött nyomtatványon felsoroltak közül - legalább két üzletben piackutatást végzett. Megállapíthatónak találta azt is, hogy a felperesi megbízott a perbeli gépjárművel és az abban lévő árukészlettel érkezett ...ra. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a biztosítás különös feltételei 1. fejezetének 3. pontjában definiált lopáskár a felperes

által előadott módon, időben és helyen bekövetkezett. Leszögezte, hogy nem merült fel azzal kapcsolatos adat, hogy a felperesi megbízott közreműködött volna a biztosítási esemény bekövetkezésében, avagy hogy ebben a körben súlyosan gondatlan magatartást tanúsított volna. A felperesi megbízottnak a perbeli biztosítási esemény előidézésében való szerepét önmagában nem támasztotta alá az előző munkahelyén történt gépjárműlopás. Nem állt rendelkezésre arra vonatkozó bizonyíték sem, hogy a felperes tudott volna K. P. előző munkahelyén bekövetkezett esetről, és azzal kapcsolatban sem, hogy a felperesi megbízott nem gondoskodott a gépjármű megfelelő lezárásáról. A gépkocsi rá bízott kulcsával pedig el tudott számolni.

Az elsőfokú bíróság a mentesülésre alapított alperesi védekezést nem találta bizonyítottnak. Rámutatott, hogy a bizonyítási eljárás eredménye szerint a felperesi megbízott jogviszonyának megszüntetése két okból történt, egyfelől a nem teljesített forgalmi elvárás, másrészt a 2009. november 4-i leltáreredmény miatt. A felperesi megbízott 2009. november 4-i ellenőrzésekor feltárt - kétirányú, többletet és hiányt is jelentő - leltáreltérés azonban nem volt nagy mértékű, nem igényelte a felperes azonnali intézkedését. Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli gépjármű átadása, a felperesi megbízottal való későbbi elszámolás, illetve annak 2009. november 17-ére történt halasztása sem volt a Ptk. 556. § (1)-(2) bekezdése alá tartozó, jogellenes, szándékos, avagy súlyosan gondatlan magatartásként értékelhető, figyelemmel a megbízás tárgyát képező tevékenységre, az értékesítési mód jellegére is.

Mivel a felperes az összegszerűség igazolására szakértő kirendelését nem kérte, az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt teljes körű gépjármű értékelés és totálkár számítás adatait vette figyelembe, azaz a jármű értékeként abban meghatározott 2.370.000,- Ft-ot, viszont nem alkalmazta az indokolatlannak talált - kijavíthatlan szélvédősérülés miatt megjelölt - 100.000,- Ft negatív korrekciót, és a biztosítási szerződés 452. számú záradéka szerint a totálkár összegét nettó 2.449.600,- Ft-ban állapította meg. Abból levonásba helyezte a Ptk. 546. § (1) bekezdése alapján az 59.880,- Ft összegű díjhátralékot és a felperest terhelő 10 %-os önrészt. Számítása eredményeként így 2.144.760,- Ft erejéig találta alaposnak a CASCO vagyonbiztosítási szerződésre alapított kereseti igényt.

A szállítmánybiztosítási szerződésre alapított keresetet azért utasította el az elsőfokú bíróság, mert arra a következtetésre jutott, hogy a felperesi megbízott piackutatásban kimerülő tevékenysége nem minősült szállításnak, nem teljesültek a biztosítás különös feltételei 1. pontjában kikötött körülmények. Rámutatott továbbá arra is, hogy az alperes alappal hivatkozott a biztosítási védelem várakozási idő alatti szünetelésére is, a biztosítás különös feltételeinek 3. pontja szerint.

Az elsőfokú bíróság a marasztalási összeg után fizetendő késedelmi kamatról a Ptk. 301. §-a és a 301/A. § (2) bekezdése szerint rendelkezett, annak rögzítésével, hogy a Ptk. 301/A. §-a szerinti kamatmérték - eltérő rendelkezés hiányában - irányadó és alkalmazandó volt a peres fél gazdálkodó szervezetek között.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, újabb határozat

hozatalára való utasítását kérte, harmadlagosan pedig a késedelmi kamattal kapcsolatos ítéleti rendelkezés megváltoztatását, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti kamatmérték alkalmazását.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközően értékelte a bizonyítékokat, ezért téves és okszerűtlen következtetésre jutott a lopáskár biztosítási esemény megvalósulásával kapcsolatban.

Nem volt megállapítható kétséget kizáróan, hogy a biztosítási feltételek szerinti biztosítási esemény bekövetkezett. Hangsúlyozta, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a nyomozást felfüggesztő határozat nem elegendő a lopáskár igazolására, és azt is, hogy **K. P.** tanúvallomásához nyomatékos kétség fért. A tanú ellentmondásos és más tanú vallomásával ellentétes előadást tett, azt többször meg is változtatta, illetve több kérdésre kitérő választ adott. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor nem értékelte kellő súllyal a tanúvallomással kapcsolatos aggályokat, az ítéletét nem alapíthatta a meghallgatott tanúk vallomására.

Téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság a kármegelőzési kötelezettséggel kapcsolatban is, amikor nem értékelte a felperes terhén a gépjármű rendszeres ellenőrzésének és a felmondást követő azonnali visszavétel elmulasztását. Rámutatott arra is, hogy a felperes járműflottájából egyedileg kezelte a perbeli gépkocsit, gépjárművei mindegyikét napi rendszerességgel két ízben ellenőrzés alá vonta, míg a perbelit nem, arra biztosítást kötött. A perbeli, biztosított gépkocsi megfelelő gyakoriságú, rendszeres ellenőrzése esetén fény derülhetett volna arra is, hogy a felperesi megbízott benzinkútkezelőként dolgozik, nem a megbízási szerződés szerinti célra használja a járművet, és megóvásáról, őrizetéről sem gondoskodik. Állította, hogy amennyiben a felperes a leltárhiány feltárásakor azonnal visszavette volna a gépjárművet, megelőzte volna a lopáskárt.

Az elsőfokú ítélet késedelmi kamattal kapcsolatos rendelkezése álláspontja szerint azért jogszabálysértő, mert a felek közti kereskedelmi ügylet hiányában a kamat a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti mértékben volt megítélhető, a 2000/35/EK irányelv szerint.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszerűen és megalapozottan foglalt állást mind a biztosítási esemény bekövetkezésével, mind pedig a kármegelőzési kötelezettséggel kapcsolatban.

Hangsúlyozta, hogy azért került sor a perbeli biztosítási szerződések megkötésére, mert **K. P.** csak ezzel a feltétellel vállalta a munkát, és azt is, hogy megbízottját a felperes rendszeresen - kéthetente, havonta - ellenőrizte, tényleges áruhiány nem jelentkezett. A felperest nem terhelte súlyos mulasztás a kármegelőzés körében, a gépjármű azonnali visszavételére elfogadható megbízotti érvek miatt nem került sor. Álláspontja szerint megalapozatlan és téves az alperes állítása, hogy a felperes kiemelkedőbb kockázatúnak tekintette a perbeli gépjárművet, és az azzal kapcsolatos is, hogy a felperes naponta kétszer ellenőrzi járműveit. Figyelemmel arra is, hogy nem munkaviszonyban foglalkoztatta **K. P.**-t, álláspontja szerint kellő gondossággal járt el a megbízottja erkölcsi bizonyítványa ismeretében, nem volt

kötelezettsége, sem lehetősége arra, hogy felkutassa a megbízottja életének korábbi eseményeit, illetve baráti kapcsolatait.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a jogorvoslati kérelem, ellenkérelem korlátain belül bírálta felül, nem vizsgálta a fellebbezéssel nem támadott, a keresetet elutasító ítéleti rendelkezést (Pp. 253. § (3) bekezdése).

Megállapította, hogy a fellebbezéssel érintett - a CASCO vagyonbiztosítási szerződésre alapított - kereseti kérelemmel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, a rendelkezésére álló bizonyítékokat - egyenként és összességükben is - okszerűen értékelte, a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően indokolt döntését megalapozott jogi indokolással támasztotta alá, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett.

A másodfokú bíróság a jogorvoslati kérelem kapcsán arra mutat rá, hogy az alperes nem hivatkozott a fellebbezésében olyan új tényre, bizonyítékra, amely alkalmas lett volna az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatására, az elsőfokú bíróság által - a lopáskár biztosítási esemény bekövetkezésével, illetve a felperes kármegelőzési kötelezettségével kapcsolatban - figyelembe vett bizonyítékok felülmérlegelésére.

A vonatkozó jogszabályi rendelkezések, valamint a biztosítás különös feltételei 1. fejezet I/3. pontjában rögzített lopáskár, a biztosítási szolgáltatás 2. fejezet I/1.2. pontja szerinti esedékessége, a kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettség 10., a biztosító mentesülésének 11. fejezetében rögzített szabályait megfelelően és helytállóan alkalmazva jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a lopáskár biztosítási esemény - megfelelően lezárt gépjármű elvételével - bekövetkezett, a biztosítási szolgáltatás esedékességéig nem került meg. Megalapozott és okszerűen indokolt az az elsőfokú ítéletbeli következtetés is, hogy a megjelölt felperesi magatartás nem volt értékelhető - az alperes mentesüléséhez vezető - kármegelőzési kötelezettség elmulasztásaként.

Sem a biztosítási feltételekben nevesített konkrét esetek szerint (11. fejezet I/1-2. pontok), sem pedig általános mércével nem volt megállapítható a felperes oldalán a kármegelőzési kötelezettség elmulasztása, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat megköveteli a szándékosság, illetve a súlyos gondatlanság bizonyítását. Súlyosan gondatlannak az a magatartás tekinthető, amelynél a gondosság elhanyagolása olyan kirívó mértékű, hogy megközelíti a szándékosság, azaz a hátrányos eredmény kívánásának határát.

Alaptalan volt az alperes fellebbezése a késedelmi kamat mértéke tekintetében is. A Ptk. 301/A. §-a alkalmazandó volt a gazdálkodó szervezet peres felek egymás közti szerződéses kapcsolatában, a perbeli biztosítási jogviszonyban is.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helytálló indokaira tekintettel helybenhagyta.

A 2013. évi XXXIV. törvénnyel módosított Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerint 2013. július 1. napjától a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félév

első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 % ponttal növelt értéke, amelyet a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú ügyvédi munkadíja megfizetésére, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései szerint, mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2014. év február hó 13. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő